

Andrzej Sztylka
Akademia Podlaska, Siedlce

Przyjaźń i wspólnota jako czynniki autentyczności życia i działania ludzi. Kilka własnych refleksji

Przyjaźń jest rodzajem związku ludzi, a nie formalnym statusem. Ma charakter indywidualny. Jest pozytywnym przezwyciężeniem, pozytywnym przekształceniem własnej przeszłości.

Drugą podstawą przyjaźni jest jej przyszłość, tj. horyzonty, perspektywy, które ona stwarza. Zasadniczym rysem tych perspektyw jest zdolność do stawienia czoła tym problemom, które w innych związkach nie mogły być pozytywnie rozwiązane.

Podstawą przyjaźni w teraźniejszości jest szacunek i porozumienie, prowadzące do tworzenia wspólnoty.

Warunkiem poszukiwania wspólnoty jest dążenie do równoważności osób, słów, czynów. Tworzy ono odpowiedzialność wzajemną dzięki woli odnajdowania wspólnej miary w traktowaniu świata zewnętrznego wobec poszukujących. W ten sposób odpowiedzialność stwarza możliwość zaistnienia wzajemności.

Wspólnota tak powstająca jest zaprzeczeniem wzajemności konwenansowej, opartej o aktualny w społeczeństwie (zbiorowości) „idol rynku”. Wymaga ona ćwiczeń w równowartości aktów wzajemnych.

Friendship and Community as Elements of Authenticity of Life and Human Action. Several Personal Thoughts

Friendship is the foremost form of human individual relation, a demanding community of ethical courage and reciprocation of the measure of life in the ethico-existential dimension. The said relation is of autotelic nature, being no substitute for other forms of human co-existence, however it contributes to solving issues insurmountable in other forms of human relations. It opens up the human's existence to wider dimensions of co-existence and co-feeling. In the human community a man's development – of an individual and that of a member of the society – is determined by their gradual realization of stable humanistic values, constituting the fundamental criterion of their attitude towards reality. The human closeness and reciprocating the measure of life are the basic features of friendship and community. That makes those qualities compatible both existentially and practically. The above-mentioned forms of human existence have to be clearly distinguished from the passing conventional reciprocity, founded on the societally-accepted concept of “the idol of the market”. The relevance of the will to authenticity of the co-existing human beings, finding its expression in practicing equivalency in acts of reciprocity and shaping a mutually adequate measure of life, has to be strongly emphasized.

Key words: *mutual adequacy, to reciprocate the measure of life, the will to find a common measure*